

ACTIVITĂȚILE DE GRUP ÎN PREDAREA VOCABULARULUI DIN DOMENIUL TELECOMUNICAȚIILOR

G. Chițac

Universitatea Tehnică a Moldovei

INTRODUCERE

Un cadru didactic, ce dorește să fie cu adevărat eficient în munca, pe care o face, ar trebui să îmbine diferite metode de predare. În cele ce urmează ne-am pus drept scop să ne oprim mai în detaliu la activitățile de învățare în grup, analizând atât punctele forte, cât și limitele lor [1].

DIVERSE STRATEGII DE GRUP PROPUSE PENTRU PREDAREA VOCABULARULUI

Aceste activități presupun munca în colaborare a studenților organizați în echipe de lucru cu scopul atingerii unor obiective, propuse de pedagog.

Cea mai mare parte a metodelor propuse în cele ce urmează conțin elemente ludice. Pe vremuri în istoria educației a persistat ideea, că învățarea și buna dispoziție nu pot fi compatibile. Însă părerea învechită conform căreia orice studiu trebuie să fie greu, anevoios și dezagreabil, ca să fie bun, a fost contrazisă de pedagogii contemporani. Din contra, s-a dovedit, că activitățile cu caracter ludic sau așa numitele „jocuri instructive” stimulează interesul studenților pentru învățare, ceea ce accelerează și facilitează asimilarea cunoștințelor în general, și a terminologiei în particular. De aceea, activitățile susnumite sunt recomandate ori de câte ori plictiseala și monotonia riscă să amenințe bunul mers al procesului didactic [1].

Activitatea descrisă în continuare, pe care am putea-o numi „*Continuă povestirea*”, stimulează atenția la ascultare și capacitatea de concentrare și de memorare, fiecare participant străduindu-se să ia aminte la cele spuse de colegi pentru a putea continua narațiunea, dar și să-și amintească textul în continuare. În afară de aceasta, metoda respectivă contribuie la dezvoltarea fluidității discursului. Pe lângă acestea, jocul favorizează participarea tuturor studenților, fără excepție, cu condiția ca moderatorul să interogheze membrii timizi sau mai puțin performanți ai grupului la început, lăsându-i pe cei cu pregătire lingvistică bună să încheie narațiunea [4]. Jocul poate fi folosit la consolidarea, fixarea sau recapitularea materialului studiat.

Moderatorul arată un obiect, de exemplu, o telecomandă, o tabletă, un calculator, un telefon portabil sau un încărcător pentru acesta, cerându-le

participanților să descrie fie modul lui de funcționare sau de utilizare, fie caracteristicile tehnice ale aparatului respectiv. Primul membru al echipei spune fraza de început, de exemplu *La télécommande est un dispositif qui permet de régler à distance l'éclairage et les couleurs d'une télévision, de changer de chaîne, d'allumer ou d'éteindre la télé ou un autre appareil*. Următorul continuă *Une touche de la télécommande est pressée*, al treilea urmează *Une petite surface métallique sous la touche ferme un circuit électrique* etc. Astfel, fiecare coechipier adaugă câte o frază, ultimul participant încheind prezentarea. La sfârșit, unul din studenți (un voluntar) poate recapitula, repetând toate frazele spuse.

În grupele de studenți cu pregătire lingvistică bună condițiile jocului se pot modifica, fiecărui participant cerându-i-se să repete frazele spuse anterior de colegi înainte de a-și adăuga propria frază, astfel încât ultimul participant va trebui să facă descrierea completă a aparatului propus. Activitatea are inconvenientul că ia mai mult timp, mai ales în grupele de studenți mai puțin performante.

Iată una din metodele clasice de lucru în echipă, numită „*Turul galeriei*”, pe care am încercat s-o adaptez procesului de predare - învățare a limbajului specializat. Poate servi de asemenea la recapitularea materiei învățate [2].

Colectivul de studenți se divizează în trei sau patru echipe mai mici, fiecare primind câte o foaie cu denumirea uneia din unitățile studiate pe parcursul anului, de exemplu *Le livre électronique, La télécommande à infrarouge, Le chargeur de portable solaire, Le téléphone*. Într-un anumit interval de timp echipele scriu tot ce-și amintesc din unitatea respectivă: definițiile termenilor, descrierea modului de funcționare al dispozitivului, elemente de structură etc. La expirarea timpului foile sunt fixate pe pereți, ca la o galerie de artă, echipa schimbându-și locul la foaia următoare pentru a completa cele scrise de echipa precedentă. Echipele se mută de câteva ori, până revin la foaia inițială. În final, participanții fiecărui grup prezintă oral informațiile de pe foi.

Metoda descrisă stimulează cooperarea atât în interiorul echipei, fiecare membru contribuind la lucrul comun, cât și în cadrul întregului colectiv, fiecare echipă având ocazia să beneficieze de

ajutorul și cunoștințele colegilor din celelalte echipe.

Metoda respectivă are și anumite inconveniente. În primul rând, se cere destul de mult timp pentru realizarea ei. În afară de aceasta, e greu de apreciat contribuția fiecărui participant, existând chiar riscul neimplicării unor studenți în activitate.

Tehnica „*Ciorchinele*” contribuie la găsirea conexiunilor dintre idei și se poate utiliza în faza de fixare – consolidare a cunoștințelor achiziționate. Colectivul de studenți se împarte în grupuri mai mici. În mijlocul tablei se scrie subiectul discuției. Timp de 10-15 minute fiecare echipă notează toate ideile sau noțiunile, care le vin în minte la tema propusă. La expirarea timpului echipele dictează pe rând profesorului cele scrise. Pe măsură ce se adaugă fraze sau termeni noi, se trag linii între cele, care au ceva comun, formând astfel un fel de ciorchine [3]. La tema *Les télécommunications* s-ar putea forma următoarele conexiuni: *station terrienne émettrice – satellite – station terrienne d'arrivée; émetteur – antenne – récepteur etc.*

Metoda respectivă stimulează cooperarea în cadrul echipei, dar nu putem aprecia gradul de participare a fiecărui student.

Forumul –simpozion constă în prezentarea unei serii de discursuri, fiecare completând tema studiată. Prezentările sunt făcute, de obicei, de studenții avansați și durează 5-7 minute fiecare. La sfârșitul fiecărui discurs ceilalți membri ai echipei pot adresa întrebări vorbitorului sau adăuga ceva. Chiar și studenții, care nu pregătesc referate, trebuie să se documenteze la una temele prezentate pentru a putea fi capabili să pună întrebări sau să completeze. Metoda cercetării stimulează lucrul studenților în autonomie, încurajându-i să achiziționeze cunoștințe suplimentare în afara orelor de curs. În ceea ce privește dezavantajele acestei activități, am putea numi participarea inegală a membrilor echipei de studenți și durata lungă de timp necesară pentru desfășurarea ei.

Un filozof a spus odată: „*Ce ascult – uit, ce văd – îmi amintesc, ce practic - știu să fac.*” Pedagogia modernă confirmă această afirmație, susținând că predarea sau transmiterea cunoștințelor achiziționate altor persoane este una din cele mai bune metode de însușire a materialului de studiu. Un bun exemplu în această privință ar fi „*Metoda grupurilor interdependente*”. Fiecare participant primește o sarcină de lucru (un fragment de text în cazul nostru), pe care trebuie să o studieze, devenind expert, pentru ca ulterior să fie capabil de a transmite informația celorlalți colegi [5].

Etapile acestei activități sunt următoarele:

- Colectivul de studenți se divizează în echipe de 4-5 persoane. Fiecare participant primește câte o fișă numerotată, conținând sarcina de studiu. La

tema *Les télécommunications* am putea propune următoarele sub-teme: *Types de réseaux de télécommunications, Structure d'un système de télécommunications spatiales, Types de satellites, Fonctionnement d'un satellite.*

- Studenții cu același număr se reunesc, formând echipe de experți. Scopul fiecărui grup de experți este înțelegerea și însușirea cât mai temeinică a fragmentului de studiu și predarea lui colegilor din echipa inițială.

- Experții se întorc în echipa inițială, fiecare din ei trebuind să explice coechipierilor fragmentul studiat, dar să și rețină informațiile primite de la colegi.

- În final se face evaluarea, adică trecerea în revistă a întregii unități de cunoaștere cu tot grupul.

Avantajele acestei strategii sunt evidente: dezvoltă responsabilitatea individuală și de grup, stimulează capacitatea de concentrare asupra textului și priceperea alegerii esențialului, contribuie la dezvoltarea capacității de exprimare.

Cu toate acestea, în lipsa unei monitorizări minuțioase din partea profesorului, există riscul ca informațiile să fie transmise greșit. În afară de aceasta, după lucrul în echipa de experți, unii studenți pot obosi, devenind incapabili să se concentreze la explicațiile colegilor [6].

CONCLUZII

Analizând diversele metode și procedee de lucru în echipă, m-am convins că, deși ele necesită de obicei un consum mare de timp, aceste activități sunt foarte binevenite atât la etapa de fixare a vocabularului, cât și la cea finală, de evaluare. Și chiar dacă gradul de implicare al participanților este diferit, ceea ce poate fi considerat la prima vedere ca un neajuns, tocmai aceasta permite studenților timizi sau mai puțin performanți să se simtă în largul lor, să prindă curaj și să participe la discuție.

Bibliografie

1. **Kenneth O.G.** 24 de modalități de a-ți îmbunătăți predarea. Editura Casa Cărții, Oradea, 2002.
2. **Breben S., Gongea E.** Metode interactive de grup, Editura Arves, 2002.
3. **Gluiga L.** Învățarea activă, Ghid pentru formatori și cadre didactice. București, 2001
4. **Ponomari T., Bondarenco N.** Culegere de jocuri distractive la limba română pentru școala rusă, Chișinău, 1991.
5. www.educatori.isjbihor.ro
6. innerspacejournal.wordpress.com

Recomandat spre publicare: 10.02.2014.